

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vier middelen aan.

1. Eerste middel: verweerster heeft ten onrechte vastgesteld dat de door verzoeksters gesloten schikking kon worden aangemerkt als een inbreuk „naar strekking” op artikel 101, lid 1, VWEU. Als zodanig voeren verzoeksters aan dat verweerster blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of de feiten onjuist heeft beoordeeld.
2. Tweede middel: verweerster heeft ten onrechte vastgesteld dat de partijen bij de schikking ten minste potentiële concurrenten waren. Als zodanig voeren verzoeksters aan dat verweerster blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of de feiten onjuist heeft beoordeeld.
3. Derde middel: verweerster heeft de schikking onjuist uitgelegd door vast te stellen dat zij meer bescherming bood dan die welke kon worden genoten door het werkwijzeoctrooi te handhaven. Als zodanig voeren verzoeksters aan dat verweerster blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of de feiten onjuist heeft beoordeeld.
4. Vierde middel: verweerster heeft de aan verzoeksters opgelegde boete verkeerd berekend en de boete als zodanig is ongerechtvaardigd en overdreven.

Beroep ingesteld op 28 augustus 2013 — Hermann Trollius/ECHA

(Zaak T-466/13)

(2013/C 325/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Ahlhaus en J. Schrotz, advocaten)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— besluit SME (2013) 0191 van het ECHA van 31 januari 2013 en factuur nr. 10035033 van het ECHA van 4 februari 2013 nietig te verklaren;

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure, verzoeksters kosten daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel: onbevoegdheid van verweerder

— Verzoekster stelt dat verweerder niet bevoegd was om het bestreden besluit SME (2013) 0191 vast te stellen, aangezien noch verordening (EG) nr. 1907/2006⁽¹⁾, noch verordening (EG) nr. 340/2008⁽²⁾ verweerder toestaat om een afzonderlijk besluit te treffen betreffende de vraag of een aanvrager voldoet aan de criteria met betrekking tot kleine, middelgrote of micro-ondernemingen (kmo-criteria).

2. Tweede middel: schending van artikel 104, lid 1, van de REACH-verordening, juncto verordening nr. 1 van 15 april 1958.⁽³⁾

— Volgens verzoekster heeft verweerder in de met haar gevoerde correspondentie op geen enkel tijdstip rekening gehouden met zijn verplichting om de stukken die aan een persoon ressorterende onder de jurisdictie van een lidstaat worden gezonden, in de officiële taal van die lidstaat te stellen.

3. Derde middel: verzoekster is daadwerkelijk een kleine onderneming in de zin van aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie⁽⁴⁾, en de bestreden besluiten missen dus feitelijke grondslag.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1) („REACH-verordening”).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 340/2008 van de Commissie van 16 april 2008 betreffende de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen te betalen vergoedingen krachtens verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) (PB L 107, blz. 6).

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 17, blz. 385).

⁽⁴⁾ Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, C(2003) 1422, PB L 124/36.